

לשוננו לעם

עורכים: ע' איתן ומ' מדן

כרך כה, תשל"ד

האקדמיה ללשון העברית
מוגן בזכויות יוצרים

לולב ואתרוג

(דימוי מהודר)

...ורב דוד הארוך הנקרא בפיו כל ר' דוד לולב, פי בעמדו
בקהל חסידים יגבה מפולם משכמו ומעלה כלולב בתוך
ארבעת המינים.

י"ל גורדון, כל כתבי, (פרוזה, "דביר"), עמ' כא
גוף-קומתו כלולב ופניו פליקוי-חמה.

ח', הון, "צל הפוך", עמ' 106
...ואותו שבצדו אינו אלא לולב גבוה אחד.

ס' יוהר, "ימי צקלג", עמ' 311
סגן יוסי ב', קצין המבצעים של חטיבה ש', בן 22, בוגר
הפנימייה הצבאית, גבוה ודק כלולב, "אירגן" את הגי'פ שלו
למקרה מלחמה. שבתי טבת, "חשופים בצריח", עמ' 159
...קומתו, בעוונותינו הרבים, מתוחה כלולב היבש.

שלום עליכם [תר' יד"ב], "מדברים בעדם", ממבחן הצבא, עמ' קפד
אמת, כי "בחור פארוזים" זה היה מראהו כלולב היבש.

י"ג, ספר ב', רבלה מוכרת-החמאה, עמ' 105.
עלם בן שבע עשרה שנה יבש וירקרק פאותו לולב דאשתקד
התהלך העילוי הגודע לתהילה.

שאל טשרניחובסקי, "שירים, פואימות...". דברי, עמ' 911
מימי לא אהבתי את המלומדים, בעלי מקצוע, המתעטפים
תמיד בטלית שכולה מדע, עומדים תמיד על הדוכן, זקופים

כלולב היבש ומקרינים יהירות מסביבם.

שמריהו לוין, "מזיכרונות חיי", [תר' צ' ויסלבסקי], עמ' 71
נעו אצבעות ידיו בידיה, נרעד וטולטל כל גופו הדקיק כלולב.

דוד מלץ, "השער נעול", עמ' 142

... כן, הוא עוגב עליי, מיסטר ג'ייקובס הג'נטלמן הלולבי...

יוסף חנני, "הפועל הצעיר", גיל' 28 תשכ"ה

— הריהו כבר סרוח לעיניי מובס, ה"לולב" — פיזו שפמוץ
זיפי מעל לחוטי שפתיים.

דוד אופטושו, "אגרופים", [תר' א' צפנת] לקט מספרות יידיש, עמ' 202
ידעתי, ידעתי את מראיי: דק וצהוב כלולב יבש וכמוש
ומצומק כאתרוג דאשתקד.

שמחה רובינשטיין, "במזל וזתא" ... "הדואר", גיל' יט, תשכ"ג

... שמרחמת היא על פנינה המסכנה, הדקה, הרוזה כלולב,

זינה רבינוביץ, "בדרך לחירות", עמ' 141

והנה התרוממה אחת, דקה כלולב, ועל לוח חזה פריזונטימה
ענקית. יעקב הורגין, "גלריה אמריקנית", עמ' 79

שכן הייתה אישה זו ברייה מיוחדת לעצמה — — — מרי הייתה
אישה לולבית, בעל[ת] גוף גברי, שעצמותיו מזוקרות, ורגליה
הארוכות שעירות וחסונות.

יוסף חנני, "גחלים לוחשות", "הפועל הצעיר", גיל' 7 תשכ"ט

מעשה בח"נ ביאליק, שדיבר על ש"י עגנון, אמר:

— רבותיי, עגנון הוא אתרוג מהודר ומבחר, ואותו אתרוג
מונח בפשתן רק מן הרך, והפשתן מונח בקופסה של עצי—
זית, והקופסה של עצי—זית מונחת בקופסה של כסף, וכן
הוא מונח ומתבשם בריחו של הפיטום של עצמו.

דב סדן, "קצרת אגוזים", סי' 271

...לעולם הוא מסתפל בכך בחן ובאהבה ונהנה מן הראייה,
משל כאילו היית אתרוג מהודר.

ה' הו, ריחיים שבורים, עם עובד, עם' תשב
...ובתיה שלי עיניה אדומות תמיד, ופניה כפני אתרוג, המתגולל
בפינת ארוך-ספרים בתקופת-טבת... הו-ה - -

דוב קמחי, "מעברות", עם' 105
...ומנורה קטנה וחלודה עשנה לפניו ומאירה כנגד השרפרף
שהרמב"ם פתוח עליו... הוקנה מגידה ראשה הקטן פאתרוג
היבש...

יצחק שמי, "כפר נפש" (מחיי הספרדים), "העמק", ב, עם' 52
...ומניה וביה קפו לעומקה של הלכה כחסיד גלהב לתוך
מקוה קרה והתחיל מתנענע כלולב אילך ואילך.

ה' הו, "ריחיים שבורים", עם' 237
טוויסט, טוויסט, טוויסט. כולם נחרכים באש האוכלת של
הקצב המשגע. חצאיות מתנופפות. שמלות מתבדרות. ישבנים
נעפסים. והגופות כמו לולבים שמנפנים בהם בחימה.

יגאל מוסינזון, "אלדורדו", עם' 81

...ואומרים עליהם הנה "הלולב והאתרוג".

יוחנן טברסקי, "לפידים בלילה", עם' 37
רב זימל אטלס, יהודי גבה-קומה וצנום - - - וזגתו צ'רפלה,
יהודייה נמוכה ורחבה, נראתה לידו כצל קצר הנופל בצהריים
מעץ גבוה ודק. בלומז'ה מכונים היו "הלולב והאתרוג".

חיים גראדה, "צמח אטלס", [תר' א"ד שפיר], עם' 23
מנאומי הברכה שהושמעו באותו מעמד לכבוד הזוג מארץ
ישראל [אימתר בן אבי ורעיתו - יה] נחקקו בזיכרון דברי

ר' יהודה מוטינק, שאמר בין השאר: "דומים אורחינו היקרים, שהם פרי הארץ, לאתרוג ולולב משובחים, וראויים הם שנברך עליהם ברכת שהחיינו".

משה גל, "רובנה", ספר זיכרון, עמ' 134

ער ווי א לולב, זי ווי אן אתרוג, און קינדערלעך ווי סכך. "שפריכווערטער וואס עס אין כדאי צו ניצן", [יודל מארק] "יידישע שפראך" סי' 222; ותרומו: "הוא פלולב היא פאתרוג וטפליא פסכך. - ש' מלצר, "ספר ליטא", פולקלור יהודי ליטא, סי' 183.

ודרך אגב:

...ועליו אמרו חכמי האמת המשל הנמרץ מן הסרסור והאדריכל, והוא האתרוג שאמרו רז"ל שדומה ללב, והוא בפני עצמו אינו נאגד עם הלולב, אבל הוא מעכב במיני הלולב, שאין המצוה שלמה אלא עמו, והמשכיל יבין. רבינו בחיי, בראשית [מהדורת הרב שעוועל], עמ' מז.